

ПРЕС КЛИПИНГ

12-13. март 2016.

НАСЛОВИ

- Наше зовемо тајкунима, а туђима се улагујемо (стр.2)**
- Трговци траже да не раде недељом (стр.3)**
- У железари сви чекају 1. Април (стр.5)**
- За 43 радна места пријавило се 2.500 људи (стр.7)**
- Вучић: Министрима неће бити повећане плате (стр.8)**
- Војни пензионери: Не одустајемо од протеста у уторак (стр.8)**
- Љајић: Пријеполје модел локалне самоуправе који држава жели да примени (стр.8)**
- О(п)стају једино погони ИНПРО? (стр.9)**
- До понедељка нови директор или обустава рада (стр.10)**

Наше зовемо тајкунима, а туђима се улагујемо

Аутор:Љубинка Малешевић

Услов свих услова за економски напредак и нова радна места су инвестиције и инвеститори. Страни или домаћи, заправо је сасвим свеједно. Важно је да их је што више и да пристижу у много већем броју него до сада. То је, ваљда, јасно свима и ту дилеме не би смело да буде. Исто тако није добро ни да се одмерава да ли су бољи страни или домаћи инвеститори, под условом да их држава на исти начин третира с једне стране, а с друге да они испуњавају све оно на чега су се обавезали.

Српски премијер Александар Вучић је на тек завршеном “српском Давосу” на Копаонику рекао да на “Балкану поново постоји неко лудили против странаца, иако су страни инвеститори генератор раста”. Додао је и тврдњу да су за све што је урађено на запошљавању нових радника заправо заслужни страни инвеститори, те да би одбијање странаца довело земљу у глад.

– Боље је да некада неко изнесе део добити из наше земље него да га уопште нема – поручио је премијер.

За директора компаније “Моји брендови” Андреја Јовановића страни инвеститори су, ипак, много повлашћенији. И њих нико не зове тајкунима.

– Време је да се раскрсти са прошлостју и да се разбију предрасуде о тајкунима. Стално сам тражио да ми то преведу, али, на жалост, код нас постоји перцепција негативног када се о тој теми говори. Они који су се огрешили треба да одговарају, а они који раде поштено треба да наставе да раде свој посао. И да се већ разбију те предрасуде о тајкунима. Уосталом, ни страни инвеститори неће да улажу у Србију уколико не нађу доброг локалног партнера – поручио је Јовановић.

Економиста проф. др Љубодраг Савић каже за “Дневник” да заиста постоји “лудило” према страним инвеститорима, али да је оно “неговано”, као што постоје и предрасуде да су наши тајкуни гори од оних који долазе са стране.

– Срби релативно често имају обичај да странце много више цене него и саме себе. У том смислу некако све што нам долази са Запада чини се много боље него што је наше. С друге стране, израз тајкун у Србији је поприлично погрдан и служи за означавање оних људи који су стекли огромно богатство у протекле две деценије, односно у време српске транзиције. И неспорно је да постоји одиум према тим људима, јер је већина у Србији свесна чињенице да је данас мало богатих који су своје богатство зарадили на легалан и поштен начин. То су те две крајности које опредељују наше грађане – објашњава професор Савић.

Наш саговорник наглашава да нас зато много више боли када је реч о тајкунима у Србији, него када дође неки страни инвеститор за којег не знају ни како је стекао имовину, ни чиме се бави или се бавио, из простор разлога што смо нашег осетили на сопственој кожи, а туђи нас се не тиче.

– Због тога рађе прихватамо страног богаташа него свог, јер нашем не праштамо оно што је учинио и што смо осетили. Међутим, ми не знамо ни колико заиста има правих страних инвеститора у Србији, а камоли ко су они и није ли неко од њих у матичној земљи такође назван тајкуном или олигархом. Мада све то, на крају крајева, и не би требало да нас занима. Јер, важно је да они поштују економски и привредни систем Србије. Ако то раде како треба, онда немамо право да тражимо “длаку у јајету”, јер ако би их стављали под исту лупу као домаће тајкуне, онда бисмо их све отерали – каже Савић.

По његовој оцени, „лудилу” које постоји према странцима доприносе и сами креатори економске политике, сталним наглашавањем да бисмо без страних инвеститора били “гладни и жедни” и да су једино они ти који ће препородити Србију. Због тога их стало и помињу, па и обећавају њихов долазак у много већем броју него што се то остварује. А већ сама глорификација страних инвеститора изазива хаос у људским главама.

– Тај несклад између најаве доласка страних инвеститора, њиховог значаја и утицаја на економску политику, те с друге стране њихов изостанак, прави и у глави обичног света “лудило”. С друге стране, потпуно је природно да када богати домаћи људи неће да улажу и инвестирају, да на њихово место долазе они који то желе. Страни инвеститори користе “празан” простор који је настао зато што наши богати људи неће да се баве производњом, јер је већина њих своје богатство стекла на увозу, курсу динара, трговини, разним услугама – објашњава Савић.

Сасвим друга прича је, наставља наш саговорник, да ли би страни инвеститори који су уложили у Србији требало другачије да вреднују наше раднике с обзиром на субвенције и услове које добијају од државе постављајући одмах контрапитање да ли би, када би нам све било по вољи, онда уопште странци код нас долазили.

– Рачунао сам да корејска “Јура”, која ради у Сремској Рачи, а којој је држава дала 10.000 евра по новоотвореном радном месту, од тих дотација има довољно новца за 3-3,5 године да исплаћује радницима минималну плату увећану за 20 одсто, колико је законска обавеза – наводи Савић. – Но, то није на њима већ на нашој држави, која је на све пристала. Странци добро знају да када држави “гори под ногама” могу да добију услове за бизнис који њима највише одговарају и то обилато користе. А наша држава нема избора: пристаје на све што страни инвеститори траже и чак мора да понуди више од земаља у окружењу које имају исти проблем и дају разне погодности. Дакле, страни инвеститори су ти који диктирају услове, а у таквим условима тешко да држава може да се бори и за радничке плате.

Плате јесу мале, али некима је и мало много

Добар део страних компанија запосленима даје минималну плату уз неко незнатно повећање, што на неки начин изазива незадовољство српског радника према страним инвеститорима, оцењује Савић. „Тачно је да се од тако мале плате не може живети, али из угла незапосленог који годинама тражи посао и не може да га нађе, то има другачију димензију. Он би радио и за тај новац, само да има нека примања. Опет, новац који држава даје страним инвеститорима на име субвенција за запошљавање је заправо новац свих грађана Србије, па би било добро да онда бар запослени имају плату од које могу пристојно да живе”, каже Савић.

Трговци траже да не раде недељом

Аутор: Ј. Ж. Скендерија

Синдикати најављују иницијативу за законску забрану рада у трговинама последњег дана у седмици: Није атак на послодавце, промет у радњама неће трпети. Послодавци: Могуће тек када наш просек зарада буде од 800 до 900 евра

НЕДЕЉА би за све српске трговце могла да постане нерадни дан уколико надлежни прихвате иницијативу Самосталног синдиката трговине да се законом регулише забрана рада на овај дан у седмици. Иако би многи запослени одахнули, економске рачунице говоре да би овакав потез

смањио број радника у овом сектору за око осам одсто, а држава би изгубила добар део финансијског колача званог ПДВ.

Према подацима синдиката, у српским трговинама ради од 190.000 до 200.000 запослених, а овим послом се углавном баве жене. Њихове плате ниже су од републичког просека и износе око 29.000, док касири, магационери и излагачи робе у озбиљним трговинским ланцима једва приходују око 23.000 динара. Они запослени у приватним пиљарницама приме далеко мање, а уз то многи нису ни пријављени.

- Већина не зна шта значи празник, а камоли увећана дневница за рад на тај дан - каже Радослав Топаловић, председник Самосталног синдиката трговине Србије. - Само тамо где су синдикално организовани, за рад недељом и државним празником добију увећање од 26 одсто. Иако је радна недеља у Србији 40 сати, многи раде и више, викенд не постоји, а онда добију, рецимо, слободан уторак.

По мишљењу нашег саговорника, ако желимо у Европску унију, онда би требало да укинемо рад недељом и уведемо да тада раде само специјализоване трговине.

- Овај предлог није никакав атак на послодавце. Мислим да не би трговци трпели због тога и промет не би опао - каже Топаловић. - У већини трговина пракса је да се уместо увећане дневнице добија слободан дан.

Драгољуб Рајић из Мреже за пословну подршку сматра да рад недељом није потпуно исплатив ни трговцима, јер за то треба да ангажују додатну радну снагу, морају да издвоје више новца за рачуне за струју, одржавање објеката.

- Проблем је, међутим, што смо ми сиромашна привреда која има високе дажбине, а грађани могу да купе све мање робе - каже Рајић. - То је довело до такмичења између фирми како би привукли што више купаца. Таквих предлога било је и раније између трговинских ланаца који су покушали да се договоре да не раде недељом, али нису успели. Ово би могло да се спроведе када би просек зараде у Србији био од 800 до 900 евра и тек тада бисмо могли да рачунамо на то да се врати време осамдесетих - да се недељом сви одмарају.

Рајић наглашава да је ситуација у трговини толико лоша да је у 2014. години чак 45 одсто трговаца пословало са губитком. Он сматра да би и власници малих трговина били срећни када не би радили недељом.

- Чињеница је да се суботом и недељом купује више, а дани са највишим прометима су они када се исплаћују пензије - каже Рајић. - Мислим да ми себи још не можемо да приуштимо да имамо нерадну недељу, као што то не могу ни много богатије земље од нас. Треба наћи средину, али због економског и пореског система, то ће у Србији бити веома тешко.

У Европској унији нема посебних прописа који уређују област рада недељом и државним празницима. Директива о радном времену из 1993. је утврдила да минимални период недељног одмора треба да укључи и недељу. Међутим, Европски суд правде је 1996. поништио такву одредбу, јер је сматрао да је Савет пропустио да објасни зашто је недеља као дан за недељни одмор ближе повезана са здрављем и безбедношћу радника у односу на неки други дан у седмици.

- Директива о радном времену из 2003. не одређује дан за недељни одмор, а у Европској социјалној повељи се наводи да државне чланице треба да осигурају недељни одмор, што је могуће више у складу са традицијом или обичајима у држави или региону - каже Милан Јевтић, из "Фридрих Еберт фондације".

Наш саговорник наглашава да је Немачка уставом предвидела да радници не смеју да раде недељом и државним празницима од нула до 24 сата, а изузеци су болнице, полиција, ватрогасци.

- Рад у традиционалној трговини забрањен је недељом, а савезне земље изразиле су намеру и да забране рад у кол-центрима, као што је то већ учињено у Хесену - каже Јевтић. - Са друге

стране, управо недељом и у дане државних празника ови кол-центри остварују значајне приходе, па би забрана рада имала великих финансијских последица.

У последње време у Француској је све више заговорника рада недељом, чак и међу запосленима, под условом да за тај рад добију двоструко већу накнаду. Недавно је усвојен и закон који даје могућност да се у једној календарској години одреди 12 недеља када продавнице могу бити отворене.

- У Великој Британији још није постигнута сагласност поводом овог питања - каже Јевтић. - У Грчкој је, примера ради, спроведен пилот-пројекат који допушта продавницама у 10 грчких региона да буду отворене сваке недеље.

СЛОВЕНАЧКИ ПРИМЕР

У нашем комшилуку борба за забрану рада трговина недељом почела је 2006. године.

Покушаје хрватског "Каритаса" и Фрањевачког института за културу мира из Сплита осујетио је Уставни суд, који је 2009. укинуо забрану рада недељом. Словенци су се уз помоћ јаких синдиката изборили на референдуму да се ради само 10 недеља у току године, а да остале буду слободне.

МАЂАРИ ОДУСТАЛИ

Законом из 2015. године у Мађарској је забрањен рад продавница недељом, осим за оне које имају до 200 квадратних метара, породичне радње у којима раде власници или њихови блиски сродници, апотеке, бензинске станице, продавнице на аеродромима, железничким и аутобуским станицама и локалне пијаце. Против оваквог закона су били Национална асоцијација предузетника и послодаваца, Мађарски савет шопинг центара и Мађарска трговачка асоцијација. Синдикат трговине је у почетку подржао овакав закон, али после консултација са својим члановима је одустао.

ПОЛИТИКА ONLINE

У железари сви чекају 1. април

Аутор:Оливера Милошевић

Тог дана биће отворене понуде купаца за челичану, а синдикате највише занима да ли ће будући газда задржати исти број запослених

СМЕДЕРЕВО – Ако је судити по предвиђањима Независног синдиката металаца у „Железари Смедерево”, држава ће са кинеском ХБИС групом купопродајни уговор за челичану потписати уочи избора, тачније око 20. априла. Одмах потом требало би да уследи формирање нове кинеске фирме у Србији, а процес преузимања запослених из железаре почео би од 1. јула. Ово је, наводно, динамика коју су репрезентативним синдикатима железаре предочили представници државе у Надзорном одбору.

Камараш: ХПК унапредио железару

Железара је први пут продата америчком „Ју-Ес стилу” из стечаја за 23 милиона долара, а сада почетна цена износи скоро 46 милиона евра. Тада је тржиште било у много бољој ситуацији него данас, али... – Не треба заборавити чињеницу да је „Ју-Ес стил” железару купио када је она била на издисају, а сада је продајемо када се у њој одвија производња, каже Камараш. Упитан да ли је то допринос ХПК, одговорио је потврдно. На питање шта ХПК очекује од продаје железаре каже: – Имаћемо велику сатисфакцију након продаје јер ћемо тиме испунити обећање

које смо дали српској влади. Ако нови власник одлучи да и убудуће користи наше услуге, задовољство ће бити још веће, казао је Камараш.

– Ми се прибојавамо дисконтинуитета пословања који може довести до тога да запослени изгубе минули рад и друге бенефите из колективног уговора, а можда је највећа бојазан да ће Кинези узети само погоне завршне производње – топлу и хладну ваљаоницу и Беле лимове у Шапцу. Борићемо се против тога да се у фабрици ради само прерада производа који би се допремали из Кине, јер то аутоматски значи да овде неће бити посла за све раднике, каже за „Политику” Милета Гујаничић, лидер Независног синдиката металаца у српској челичани, додајући да Кинези немају рачуницу да оданде вуку сировине да би производили челик у Смедереву, за ионако презасићено светско тржиште, због чега се и у самој Кини отпуштају радници у железарама.

Петер Камараш, први човек ХПК тима који руководи смедеревском железаром за наш лист каже да на бројним састанцима са потенцијалним купцем из Кине, није било речи о фокусирању само на финалну производњу, те да је уверен да ће железара радити у пуном капацитету.

– ХБИС тачно зна који је њихов интерес и план. То што су спремни да инвестирају, само је потврда да фабрика има одличну будућност, у шта смо премијер и ја веровали од самог почетка. Морате имати на уму да данас нико није луд да улаже толики новац, без детаљног плана како ће повратити уложено и остварити профит у будућности, каже Камараш за „Политику”.

Независни синдикат металаца потенцира да не постоје писане уговорне обавезе будућег купца, те да продаја није транспарентна. На изборној скупштини овај синдикат поделио је чланству комплетан материјал у коме се до најситнијих детаља описују разговори вођени око будуће продаје фабрике. О томе су, кажу, обавестили и премијера Вучића, али одговор још нису добили.

У јавном позиву за учешће у јавном надметању ради продаје имовине железаре, објављеном на сајту Министарства привреде, наведено је да предмет продаје представљају непокретности – земљиште и објекти, покретна имовина, залихе, удео у капиталу и нематеријална имовина. Истина, детаљан опис имовине која се нуди на продају дат је у продајној документацији коју могу да откупе заинтересовани купци уз потписивање Уговора о чувању поверљивих података. Тек након тога, заинтересована лица моћи ће да приступе тзв. виртуелној соби са подацима. У продајној документацији, поред осталог, налази се „програм о продаји имовине”, као и „нацрт купопродајног уговора за одређену имовину ”Железаре Смедерево”

Пристигле пријаве биће отворене 1. априла у подне. Како „Политика” незванично сазнаје, на тендер се неће јавити само ХБИС из Кине, већ, наводно, и амерички „Есмарк” који је у финишу трке за управљање железаром изгубио „битку” од ХПК. Потврду о томе „Политика” још чека од Џејмса Бушара, коме смо питање упутили и мејлом. Постоји шанса да се сада јаве и друге компаније које су прошле године нудиле своје услуге за управљање и саветовање у српској челичани, сматра наш извор.

Оно што додатно замућује слику о продаји смедеревске фабрике, свакако је дозвола од Европске уније, о којој је говорио и сам премијер. На питање шта конкретно ЕУ треба да одобри Србији у приватизацији сопствене челичане, Петер Камараш каже да то морамо питати владу.

Србија сама у процесу придруживања ЕУ нема довољно снаге и утицаја на Европску комисију која треба да да сагласност на пословну трансакцију железаре, како не би касније била предмет царинских баријера, антимонополске комисије ЕУ, односно кршења Споразума о придруживању, те би са Кинезима имала знатно бољу преговарачку позицију и моћ, наводи Независни синдикат металаца у материјалу достављеном „Политици”, тврдећи да су им те информације дали представници КПМГ на званичном састанку.

Шта би се догодило ако ЕУ не би дала „зелено светло”, нико не зна прецизно. Једино је премијер Вучић рекао недавно у Смедереву да ћемо бити у озбиљном проблему, ако изостане та подршка.

– Кинези хоће да приватизују железару и желим да верујем да ЕУ рачуна на Србију и да ће нам по том питању помоћи. Нама треба само њихова дозвола и ништа више, не требају нам њихове паре, само да кинески произвођач може да ради у Србији и да може да продаје челик на европском тржишту, рекао је тада Вучић.

Највећа кинеска челичана укида 50.000 радних места

ПЕКИНГ – Један од највећих кинеских произвођача челика „Вухан ајрон енд стил”, према највише директори те компаније, планира да укине до 50.000 радних места, јер земља настоји да смањи прекапацаност производње због успоравања друге највеће привреде у свету. „Сектор за челик у нашој компанији тренутно има 80.000 запослених, али може да задржи само 30.000 њих”, изјавио је Ма Гуоћанг, директор „Вухана”, на маргинама Националног народног конгреса, извештава агенција Франс прес.

Ова изјава директора „Вухана”, који је у државном власништву, најбоље илуструје изазове с којима се суочава Пекинг настојећи да трансформише привреду, а да истовремено избегне социјалне немире, који су анатема за државно руководство, оцењује француска агенција. „Вероватно ће 40.000 до 50.000 људи морати да потражи друге путеве убудуће”, рекао је Ма. **Танјуг**

За 43 радна места пријавило се 2.500 људи

Аутор: И. А.

У Управи за аграрна плаћања ове године ће кроз три конкурса посао за стално добити 103 радника

На конкурс за запошљавање у Управи за аграрна плаћања пријавило се чак 2.500 људи на 43 радна места, изјавио је државни секретар у Министарству пољопривреде Данило Голубовић на Копаоник бизнис форуму, преноси Б92.

Он је објаснио да је један од услова ЕУ за коришћење новца из Ипарт фондова у пољопривреди управо оспособљавање ове управе и запошљавање 103 радника. Како је „Политика” недавно објавила Србији је на располагање за 2016. стављено око 15 милиона евра (175 милиона до 2020. године), али ми формално још нисмо у стању да тај новац повучемо и потрошимо.

Питање је да ли ћемо и ове године то успети. Тај новац могли смо да користимо још од 2008, али су све прилике пропуштене, јер нисмо успели да добијемо акредитацију. У Министарству пољопривреде кажу да се посета ревизора Европске комисије очекује средином године када ће вероватно бити донета одлука о акредитацији.

На питање „Политике” због чега се то одуговлачи и зашто је објављен конкурс за попуњавање само 43 радна места када је влада, још пре три месеца, дала сагласност за запошљавање 103 радника, у Министарству су нам рекли да је то „први круг запошљавања” и да ће ускоро бити расписан нови позив. Незванично се помиње да ће бити укупно три конкурса. Још се не зна када ће бити објављени резултати првог позива. То ће зависти од тога да ли ће бити жалби на процедуру, а следују и писана и усмена тестирања кандидата. Тренутно се елиминишу пријаве кандидата који не задовољавају задате услове конкурса. Стиче се утисак да овим темпом Управа за аграрна плаћања тешко може да испуни задате услове и до краја године.

Вучић: Министрима неће бити повећане плате

Извор:ФоНет

Председник Владе Србије Александар Вучић изјавио је да министрима неће бити повећане плате и истакао да је важније да зараде буду повећане просветним и здравственим радницима. "Министрима се неће повећавати плате јер је важније да се повећају учитељима, наставницима и здравственим радницима", рекао је Вучић новинарима у селу Калиновац код Уба, где је отворио реконструисану школу.

Премијер је рекао да министру треба да буде највећа част то што ради за грађане.

"Ако сте много паметни и мислите да можете да зарађујете више, идите у приватни сектор и зарађујте. Овде веће плате неће бити", поручио је Вучић.

Војни пензионери: Не одустајемо од протеста у уторак

Извор:Бета

Удружење синдиката пензионисаних војних лица Србије саопштило је да неће одустати од протеста на београдском Тргу Николе Пашића, заказаном за уторак, 15. март, и поред "манипулација с ванредном ситуацијом".

Како се наводи у саопштењу које је потписао председник Удружења Јован Тамбурић, ванредна ситуација коју је Влада Србије прогласила због поплава, "није ванредно стање" и не подразумева отказивање раније заказаних јавних скупова.

"Закон о ванредним ситуацијама не предвиђа ограничавање слобода и права грађана нити отказивање заказаних јавних скупова. Отказивање јавних скупова је предвиђено само у случајевима ратног стања, ванредног стања и проглашења националне жалости", стоји у саопштењу.

Војни пензионери су навели и да је протест планиран и заказан пре расписивања ванредних парламентарних избора, истакли да је реч о нестраначком скупу.

"Јавним скупом у предизборном периоду желимо да, странкама које се на изборима боре за гласове пензионера, укажемо на наше проблеме и захтеве да би се оне, пре нашег гласања, одредиле према њима", додаје се у саопштењу.

Љајић: Пријепоље модел локалне самоуправе који држава жели да примени

Извор:Танјуг

Лидер Социјалдемократске партије Србије и министар трговине Расим Љајић изјавио је у Пријепољу да ће локално предузеће "Трендтех" захваљујући данашњој одлуци Владе Србије о подстицајима за отварање нових радних места, производњу радне и заштитне одеће проширити и на Горњи Милановац.

Љајић је рекао новинарима да ће производња предузећа "Трендтех" која је покренута 2002. године у производним погонима бившег Текстилног комбината, бити проширена у Горњи Милановац у погоне некадашње конфекције "Рудник" где ће радити 300 нових радника. Према његовим речима, резултати "Трендтех" предузећа, довољно говоре о узајамној сарадњи државних органа и локалне самоуправе.

Министар је оценио да је Општина Пријепоље по резултатима које је постигла последњих година модел локалне самоуправе који држава жели да примени у свакој средини у Србији. "Без развоја предузетништва и подстицаја државе нема економског опоравка. Наша намера није да људима дајемо лажне наде и обећавамо да ће држава запослити све људе. Обавеза државе није да запошљава већ да ствара добар правни оквир и политичку стабилност и пружи подршку онима који желе да уложе новац у производњу и нова запошљавања". Према његовим речима, то је једини пут за економски опоравак Србије и модел о којем желимо да говоримо и у оквиру предизборне кампање.

Министар Љајић је са сарадницима и представницима локалне власти обишао Индустријску зону Коловрат и предузеће "Емилио Штехер" као и предузеће "Тргопек" које је претрпело знатне штете током овонедељних поплава.

О(п)стају једино погони ИНПРО?

Аутор: З. Радовановић

*** Осим већине фирми које су заиста остале без купаца и производње, у стечај и банкрот су отишле и бројне фабрике које су имале тржиште, али су им дугови, махом према држави и њеним институцијама, премашивали вредност имовине**

Крагујевац - - Министар привреде Жељко Сертић изјавио је на управо окончаном Бизнис форуму на Копаонику да је 556 неприватизованих домаћих предузећа, којима је његово министарство, од 2008. до 2013, "дало више од 500 милиона евра, "одавно изгубило тржиште", те је до сада 90 одсто њих отишло у стечај. Мада министар то није рекао, ништа боља судбина не чека ни већину преосталих са те листе, тим пре што су све, осим оних десетак "од стратешког значаја за државу" (РТБ Бор, Рудници Ресавица, Галеника, Каблови...), остале без заштите од потраживања поверилаца.

Ипак, осим већине фирми које су заиста остале без купаца и производње, у стечај и банкрот су минулих месеци и недеља отишле и бројне фабрике које су и те како имале тржиште, али су им дугови, махом према држави и њеним институцијама, премашивали вредност имовине, што их је отерало "под лед". Један од примера је банкрот крагујевачке фабрике Метал системи, док се по истом моделу очекује да ће стечај бити покренут и у некада највећем индустријском комплексу у Србији, Групи Застава возила. Запослени у целинама које чине Групу, управо су се ових дана последњи пут изјашњавали да ли прихватају добровољни одлазак из фирме уз једну

од опција из понуђеног социјалног програма. Како је и радницима у потпуности јасно да ово изјашњавање о социјалном програму претходи покретању стечаја, највећи број њих се изјаснио за напуштање компаније, иако добијене отпремнине не обезбеђују никакву перспективу. Изјашњавање једино није окончано у Застави ИНПРО, која ће, по свему судећи, морати "у пакету" са осталим целинама Групе Застава да заврши у стечају. Међутим, та фабрика има толико посла и склопљених уговора са дугогодишњим пословним партнером, француском компанијом Тригано, да је рад организован и викендима, па и празницима. Застава ИНПРО је само у првом овогодишњем кварталу Французима испоручила прикључна возила (аутомобилске приколице) у вредности од 2,2 милиона евра, што ипак неће одложити покретање стечаја.

У ИНПРУ су, међутим, сигурни да ће бити једна од ретких фирми која је успела да преживи тај поступак. У овој фабрици за наш лист кажу да Тригано "никако не одустаје од намере да приватизује ИНПРО", те да га од те намере не одвраћа ни чињеница да то предузеће, од доласка Фијата у Заставу, послује у изнајмљеном погону заставе оружју "Сиви дом" који оружари неће да продају Французима. Представници Триганоа већ меркају друге производне целине по Крагујевцу и околини, а у последње време најозбиљније су заинтересовани за куповину хале Фабрике ланаца банкротираних Метал система, у чију реконструкцију је пре неколико година уложено више од десет милиона евра, добијених од републичког Фонда за развој. Процена вредности целокупне имовине Метал система је управо у току и посао би требало да буде окончан до 22. марта.

Шансу за опстанак има и део Заставе специјални аутомобили у Сомбору, али не са тим производним програмом. Поједине погоне те фабрике још раније је закупила грчка компанија Спакдер која у Сомбору производи контејнере за одржавање јавне хигијене и извози их широм света. Грци су, како се најављује, спремни да купе те погоне сомборске фабрике.

Како било, Група Застава возила одлази у историју, а Србија дефинитивно остаје без произвођача специјалних аутомобила, лаких и средњих камиона. Остаће, по свему судећи, и без производње тешких камиона (до 41 тону носивости) у ФАП-у, пошто ће та прибојска фабрика, уколико неким чудом избегне стечај, променити производни програм.

Група

Групу Застава возила чини скуп више фабрика, од којих сада раде и покушавају да нађу купце Застава ИНПРО, Застава камиони и Застава специјални аутомобили у Сомбору. На папиру још постоје Фабрика аутомобила, Резервни делови и Хортикултура.

До понедељка нови директор или обустава рада

Аутор: Г.В.

У случају да Влада Србије не постави новог генералног директора фабрике до понедељка 14. марта, односно ако се не испоштује договор који смо постигли са надлежним министарствима по том питању, ми ћемо одмрзнути одлуку и поново ступити у генерални штрајк до испуњења наших захтева - каже за Данас Мирослав Мршевић, председник Штрајкачког одбора и секретар Јединственог синдиката "Слога" у Фабрици аутомобила Прибој.

Према његовим речима у Влади Србије се воде "тешки разговори" о томе да ли ће и ко бити постављен на место првог човека ФАП-а и да радници не прихватају као опције ни опстанак актуелног руководства нити да неко из Штрајкачког одбора преузме ту функцију.

- Актуелно руководство ФАП-а је већ поднело оставке и сада ради у техничком мандату до избора новог менаџмента. За нас није прихватљиво да то пословодство настави свој технички мандат али ни да неко из Штрајкачког одбора преузме ту функцију јер би то фактички значило да Влада Србије нема решење за ФАП, да жели да нас "пусти низ воду" односно да се уведе стечај у фабрици након окончања избора. За запослене у ФАП-у једино прихватљиво решење је

да се на чело предузећа постави професионалан менаџмент и да фабрика, како нам је обећано, неће отићи у стечај након 31. маја - истиче наш саговорник. Он додаје да су надлежни у Влади информисани о томе да ће у случају да у понедељак нови директор преузме функцију бити поздрављен аплаузом од стране радника а ако се то не деси да ће генерални штрајк бити "одмрзнут".

Запослени у ФАП-у ступили су у штрајк 23. фебруара тражећи исплату заосталих зарада и гаранције да предузеће неће ићи у стечај. Након договора са надлежнима у Влади о испуњењу њихових захтева штрајк је "замрзнут" 3. марта.